

Μητροπολίτης Σουηδίας: “Προσευχή, μετάνοια, απάρνηση και νέκρωση του εγώ”

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου](#)

“Προσευχή, μετάνοια, απάρνηση και νέκρωση του εγώ. Όλες αυτές οι αρετές οδηγούν στην αγάπη και την αγιότητα”. Αυτά είπε μεταξύ άλλων ο [Μητροπολίτης Σουηδίας](#) κ. Κλεόπας στην ομιλία του στον Καθεδρικός Ναός Αγίου Γεωργίου Στοκχόλμης, την Β΄ Κυριακή Λουκά.

“Διαπιστώνουμε ότι την αληθινή αγάπη του Χριστού τη νοθέψαμε, την κατεβάσαμε σε μέτρα ηθικιστικά και συναισθηματικά, την ονομάζουμε «αλτρουϊσμό», «ουμανισμό» και τη χρησιμοποιούμε ως το τελικό μας καταφύγιο. Θα έλεγε κανείς πως ο Κύριος είχε διαβλέψει τη νοθεία της αγάπης, γι’ αυτό και η σημερινή ευαγγελική περικοπή μας προτρέπει: «Καθώς θέλετε νά σᾶς κάνουν οἱ ἄνθρωποι, ἔτσι κί ἑσεῖς παρόμοια νά κάνετε σ’ αὐτούς. ... Νά ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς σας, νά

τούς κάνετε καλά καί νά τούς δανείζετε, χωρίς νά περιμένετε ανταπόδοση καί τότε ὁ μισθός σας θα εἶναι πολύς καί θά εἴστε υἱοί τοῦ Ὑψίστου, πού εἶναι γεμάτος χρηστότητα καί εὐσπλαγχνία στους ἀχαρίστους καί πονηρούς. Νά γίνεστε οἰκτίρμονες, ὅπως εἶναι οἰκτίρμων καί ὁ οὐράνιος πατέρας σας»", υπογράμμισε ὁ Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω ολόκληρη ἡ ομιλία

Αγαπητοί μου Ἀδελφοί,

Εκατοντάδες χρόνια ἀφότου ἦλθε ὁ Χριστός στη γη, μιλούμε για την ἀγάπη. Μια ἀγάπη, που Εκείνος τη φανέρωσε, τη βίωσε καὶ την προσέφερε. Λαχταρούμε κι εμεῖς, αὐτή ἡ ἀγάπη νὰ βασιλεύει στις καρδιές μας καὶ νὰ ρυθμίζει τις σχέσεις μας με τους ἄλλους. Συμβαίνει ὅμως, νὰ συνειδητοποιούμε ὅτι ἡ ἀγάπη για την οποία μιλάμε, νὰ μην εἶναι αὐτή που ὁ Θεός προσέφερε με τὴ Σάρκωσή Του καὶ ἐπεσήμανε ὅτι θα εἶναι τὸ διακριτικό γνώρισμα, ἀπὸ τὸ ὁποῖο θα ξεχωρίζουμε ἀπὸ τους ἄλλους ἀνθρώπους.

Διαπιστώνουμε, λοιπόν, ότι την αληθινή αγάπη του Χριστού τη νοθέψαμε, την κατεβάσαμε σε μέτρα ηθικιστικά και συναισθηματικά, την ονομάζουμε «αλτρουϊσμό», «ουμανισμό» και τη χρησιμοποιούμε ως το τελικό μας καταφύγιο.

Θα έλεγε κανείς πως ο Κύριος είχε διαβλέψει τη νοθεία της αγάπης, γι' αυτό και η σημερινή ευαγγελική περικοπή μας προτρέπει: «Καθώς θέλετε νά σᾶς κάνουν οἱ ἄνθρωποι, ἔτσι κί ἑσεῖς παρόμοια νά κάνετε σ' αὐτούς. ... Νά ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς σας, νά τοὺς κάνετε καλὰ καὶ νά τοὺς δανείζετε, χωρίς νά περιμένετε ἀνταπόδοση καὶ τότε ὁ μισθός σας θα εἶναι πολὺς καὶ θά εἴστε υἱοὶ τοῦ Ὑψίστου, πού εἶναι γεμάτος χρηστότητα καὶ εὐσπλαγχνία στους ἀχαρίστους καὶ πονηροὺς. Νά γίνεστε οἰκτίρμονες, ὅπως εἶναι οἰκτίρμων καὶ ὁ οὐράνιος πατέρας σας».

Τί έχουμε, λοιπόν να αντιπαραθέσουμε ως στάση ζωής και συμπεριφορά; Ο απολογισμός είναι τραγικός. Πώς θα μάθουμε ν' αγαπούμε αληθινά, άδολα και θυσιαστικά, κι αυτούς ακόμη τους εχθρούς μας; Ας βρούμε την απάντηση, όχι σε σκέψεις θεωρητικές, αλλά μέσα από τη ζωή αυτών που με την άσκηση και την προσευχή, το ξερίζωμα και τη νέκρωση του εγώ τους, στέκονται φάροι κι οδηγοί ζωής.

Ο Αββάς Αγάθων έλεγε: «Αν ήταν δυνατόν να βρω κάποιον λεπρό και να του δώσω

το σώμα μου και να πάρω το δικό του, θα μού ήταν ευχάριστο, γιατί αυτή είναι η τελεία αγάπη».

Ο Αββάς Ποιμήν έλεγε: «Μεγαλύτερη αγάπη δεν μπορείς να βρεις, από την προσφορά της ίδιας της ζωής μας, προς χάριν του πλησίον μας. Αν ακούσεις λόγο πονηρό, δηλαδή λυπηρό για σένα, κι ενώ μπορείς ο ίδιος ν' απαντήσεις, αγωνίσου να μην μιλήσεις, ή αν αδικηθείς και υπομένεις και δεν εκδικείσαι, προσφέρεις τη ζωή σου για χάρη του πλησίον».

Ρώτησαν τον Αββά Ποιμένα: «Αν δω φταίξιμο του αδελφού μου, καλά θα κάνω να το σκεπάσω;» Απάντησε ο Γέροντας: «Την ώρα που θα σκεπάσουμε το φταίξιμο του αδελφού, θα σκεπάσει κι ο Θεός το δικό μας και την ώρα που θα φανερώσουμε το φταίξιμο του αδελφού, θα φανερώσει κι ο Θεός το δικό μας».

Επισκέφθηκαν κάποτε τον Άγιο Αντώνιο και του λένουν: «Πες μας κάτι, πώς να σωθούμε;» Ο Γέροντας τούς απήντησε: «Το Ευαγγέλιο λέγει: «Ἐάν τις σε ραπίση εἰς τήν δεξιάν σιαγόνα, στρέψον αὐτῷ καί τήν ἄλλην».» Του λένουν: «Δεν μπορούμε να το κάνουμε αυτό.» Τους απαντά ο μεγάλος ασκητής της ερήμου: «Αν δεν μπορείτε να στρέψετε και την άλλη, τουλάχιστον να υπομείνετε το ράπισμα στη μία.» Του απαντούν: «Ούτε αυτό μπορούμε.» Λέει ο όσιος: «Αν κι αυτό δε μπορείτε, μην ανταποδώσετε το χτύπημα.» «Μα, ούτε αυτό μπορούμε.» Τους λέγει: «Κι αν και αυτό δεν μπορείτε κι εκείνο δεν το θέλετε, τί να σας κάνω; Προσευχή χρειάζεται».

Το ίδιο, Αδελφοί μου, οφείλουμε, να κάνουμε κι εμείς. Προσευχή, μετάνοια, απάρνηση και νέκρωση του εγώ. Όλες αυτές οι αρετές οδηγούν στην αγάπη και την αγιότητα.

Σήμερα, ξεκινά το Κατηχητικό μας Σχολείο. Ευχαριστώ τους εθελοντές Κατηχητές για την ανιδιοτελή προσφορά τους. Παρακαλώ τους γονείς, να στέλνετε τα παιδιά σας στο Κατηχητικό, φροντίζοντας έτσι για τη μόρφωση και καλλιέργεια της ψυχής τους.

Καλωσορίζουμε, επίσης, εγκαρδίως, και τον επισκέπτη μας από τη Σητεία της Κρήτης **π. Ιωάννη Καριχημάκη**.

